

XVI.

Hétköznapi Imák

(Templomi használatra.)

Hétlőn reggel. ✓

Eletünk teremtője, gondviselő Istenünk a Jézus által! Imé fölemeljük lelkünket és kezeinket tehozzád. Megújult napunk (és hetünk) kezdetével megújítjuk hitünket és reménységünket is. Légy áldott, hogy az elmúlt éjszakán is oltalmad szárnyaival fedeztél, s eltávolítottad a gonoszokat és veszélyeket, melyek fenyegették életünket és lelkünket, hajlékunkat és szeretteinket, javainkat és boldogságunkat. Légy áldott, hogy szemünkkel látjuk a napot, s ennek világában bölcsességed és hatalmad templomát (Légy áldott, hogy nevedben, szereteted és kegyelmed érzetével kezdhetjük el hetünket, folytathatjuk pályánkat!) Itt e szent helyen rejtessz el a te sátorodba, befogadsz szeretetedbe, megszenteled életünket, s meghallgatod könyörgéseinket!

Atyánk, gondviselő Istenünk! az ég és a föld tebenned bizonak, mert azokat te teremtetted; a világok benned remélnek, mert azok hatalmad végtelenségén állanak; minden teremtmények szemei tereád néznek, mert te azokat néven nevezed, s szeretetedből eltartod: benned bizunk mi is; mert te vagy a mi hitünk kősziklája, megtartásunk és szabadításunk Istene!

S im e hittel lelkünkben lebőrulva imádkozunk, s kérünk tégedet mennyei Atyánk, hogy fogadd el hálánkat, melyet lelkünk, mint áldozatot, hozzád emel az egekre. Add aztán a te lelkedet, mely vezéreljen életútainkon, hogy célunkat s örök hazánkat el ne téveszszük.

Mi végesek vagyunk, de te végtelen vagy; mi erőtlenek vagyunk, de te az erők kifogyhatatlan kútefeje vagy: oh világosítsd fel véges értelmünket, szenteld meg akaratunkat, erősítsd erőtelenségünket, hogy mindazt megtegyük, a mire megbíztál; elviseljük, a

mit reánk mértél; teljesítsük a törvényt, töltsük be a parancsolatot, melyekbe idvességünket foglaltad; s így végezzük el hivatásunkat, mely szép és nagy, mint az örökkévalóság!

Te látod mindentudó Felség az akadályokat, melyek előttünk vannak: segélj, hogy legyőzhessük azokat; ismered az ellenségeket, melyek fenyegetnek: adjad, hogy azokon diadalmunk legyen. Szükségeink is vannak: kegyelmed bőségéből részeltess, hogy ezeket is kielégíthessük, s lehessünk elégteltek és boldogok test és lélek szerint.

Mindenünket tenéked köszönjük, s reád bizzuk ezután is, hogy örködj felettök édes atyai lelkeddel. Hajlékunkat és javainkat, véreinket és kedveseinket itt és a távolban gondviselésed alá helyezzük: viselj gondot rájok, hogy megtartsad azokat, kiket nekünk adtál. Cselekedd, hogy mindenek, a mik találnak minket ma és e ~~hetén~~ ^{és életünkben} is: örömeink és szomorúságaink, reményeink és veszteségeink egyaránt szolgáljanak javunkra. Adj tiszta örömeket, ártatlan gyönyört, szelid érzést, s büntelen vágyakat és reményeket, hogy semmivel se vétkezzünk ellened. Légy atyja az árvának, örzője az özvegynek, gyámola az erőtelennek és öregnek, s vigasztalója minden szerencsétlennek. Gyógyítsd meg a betegeket, emeld fel az elesettet, vigasztald meg a szomorodott sziveket, s minden sorsu gyermekeiddel éreztesd atyai kegyelmedet, mely a benned bizókat megtartja, s meghallja a hozzád kiáltóknek szavát!

Végül Atyánk! adj részt mindennemű áldásaidból, hogy kielégíthessünk; s minden érzéseink és gondolataink, szavaink és cselekedeteink, vágyaink és törekvéseink által boldogságunkra, szent neved dicsőségére éljünk és szolgáljunk ma és ezután. Ezekre kérünk, ezekben hallgass meg, szent fiad által. Ámen.

Utóima. Atyánk! hetünk első zsongóján felmutattuk az áldozatot. Vedd kedvesen mitőlünk, midőn tégedet kérve kérünk. Áldd meg napunkat és hetünket, hogy életünk és cselekedetünk az igazság és tökéletesség útjában találtsassék. Ámen.

Hétlőn este.

Hálával eltelve jöttünk szent hajlékodba szerető Istenünk a Jézus által! Tégedet illet a dicséret és a magasztalás örökön örökké! Nem változik lételed, nem rendül meg bölcsességed, szereteted és jószágod, melyek által igazgatod

a világot, s vezeted emberi sorsunkat és állapotunk történeteit és változásait.

Im végére siet e nap, melyet nevedben kezdettünk; áldozóra szállanak a sugarak, melyekben ragyogott teremő és megtartó hatalmad dicsősége: s mi ide jöttünk, hogy imádkozzunk.

Köszönjük, szerető Atyánk, hogy segítettél pályánk folytatásában, erőt adtál terheink elhordozására s kötelességeink betöltésére. Sokak ugyan a világok, melyek lábaid alatt függenek, számtalanok a teremőmennyek is, melyek mind benned élnek és vannak; de végtelen jóságod, isteni szereteted gondot viselt ma is mindezekre; s mi, a kiket megtartottál, együtt valljuk a Krisztussal, hogy tudtad és akaratod nélkül a hajszál is le nem eshetik fejünkről.

Bocsáss meg, kegyelmes Atyánk, ha ellened vétettünk. Sokra biztál meg ma is, midőn felmutattad előttünk hivatásunk mezejét. Életünk és erőnk, szívünk érzései és tehetségei azok a javak, melyekkel munkálni, s többről többre menni tartozunk, hogy a jóságban és tökéletességben hozzád hasonlók legyünk. Fogadást is tettünk, hogy lankadni nem fogunk, rendeltetésünkben meg nem tántorodunk. Érezzük magunk, hogy nincs teljesítve minden; de bizunk tebenned, hogy adsz még napot és időt, hogy hivebben éljünk akaratodnak, több javait teremjük meg az erkölcsi életnek, s gyümölcseit hitünknek.

E hitben bizunk gyarlóságink között, s e reménnyel távozzunk házadból, melybe most befogadtál, s befogadsz ezután is. Csak arra kérünk, hogy minket te ne hagyj el Világ és emberek elhagynak: csak te maradj velünk. Fáradtságunk után nyugalmat óhajt bágadt természetünk: adj csendes éjszakát; s mikor álomba zárkozunk s öntudatlanok leszünk, mint a csecsemő: soha nem szunyadozó szemeid virasszanak felettük, hogy távozzanak el a gonoszok, a kik háborgatnak; s ne támadják meg az istentelének javainkat, melyekért verejtéket hullattunk, s kegyelmednek hálával tartozunk.

Nem csak magunkért esedezünk, kik kevesen áldozunk e pillanatban, hanem minden véreinkért és felebarátainkért. Terjeszd ki karjaidat mindenekre; fogadd kebledre a szerencsétlent, hogy hajtsa le hitének szent ölébe fejét a bánat és nyomoruság gyermeke. Cselekedjed, hogy gyászos egünket széptsék meg reményüük és bizalmunk csillagai, melyek után bizton virad fel sza-

badításod újító reggele. Tedd becsesekké a pillanatokat, melyek e naptól még hátra vannak, hogy igyekezzünk takarítani az örökélet csűrébe. Édesítsd meg törekedéseink kenyerét, hogy lelkünk édes önrzétével is táplálkozzunk mi, kik lelkiek vagyunk. Legyen béke itt e szent helyen, künn a nagy világban, otthon hajlékunkban, — az emberckkel és teveled, — az ég és a föld között. Szent fiad nevében kérünk, hallgass meg. Ámen.

Utóima. Minden lelkek őrizője, ki gondot viseltél reánk ma is, áldassék még egyszer szent neved! Oltalmaz az éjszakában, s engedd, hogy érijünk vidám reggelt. Hallgass meg. Ámen.

Kedden reggel.

Mindenható Isten, menyei Atyánk a Jézus által! Neved és szereteted imádására nyitjuk meg ajkainkat, s emeljük fel kezeinket az egekre, melyeknek fényességében lakozol örökön örökké! Szeretet volt a hatalom, melylyel semmiből teremtetted e világot, — szeretet volt a bölcsesség, melylyel törvényeket alkottál, — szeretet volt a lélek, melylyel kezdetben a vizeket tápláltad, — szeretet volt a jóság, melylyel minden teremtményeidet éltetted, — szeretet a kegyelem, melylyel megváltottad a világot, hogy higgyünk tégedet egyedül Istennek, s higgyük az örökéletet!

Im legközelebről is, az elmúlt éjszakának csendjében, szereteted karjain nyugodtak mindenek; szereteted ölében aludtunk mi is, s újultunk meg e nap kezdetén, midőn jó reggelt mondhatunk a te nevedben, s köszönhetjük az embereket, kikkel földi utazásunkban találkozunk. Áldott vagy örökké, ki megvidámitod reggeleinket, s jó voltoddal betöltöd napjainkat!

Szeretet és jóság Istene! minden szükségünkben hozzád folyamodunk, minden dolgainkban segedelmedet kérjük, reményeinkkel benned bizunk, bánatunkban és keserveinkben vigasztalást és enyhületet nálad keresünk; mert te vagy egyedül a mi Istenünk! Te oltalmaztál, te neveltél és tanítottál, jóllétünk és boldogságunk küzdéseiben és keresésében te segítettél, számtalan viszontagságainkban megtartottál, hogy hálával eltelve nézhetünk vissza gondviselésed imádandó munkáira.

Mutasd meg ma is, Atyánk, szereteted csoda dolgait; bizo-

nyitsd be a hit erejét gondviselésed által, hogy támadjon közöttünk új hit, új élet, s győződjünk meg arról, hogy szereted gyermekeidet minden helyzetben, a szegénység és ~~szegénység~~ kenyerén és könyűin, ~~szegénység és üldöztetés~~ a bánat és gyalázat porában, jajjain és sohajtásain!

Tartsd meg életünket, egészségünket, erőnket és javainkat, érzéseinket és tehetségeinket, hogy ezekkel munkálkodjunk, menjünk többről többre, mint hív sáfárok, nyereségről nyereségre, s engedd, hogy jól legyen dolgunk. E végett értelmünket és okosságunkat világosítsd meg kegyelmeddel, hogy mint világosság fiaí lássunk józanon, ismerjük fel a jót és a rosszat. Szenteld meg akaratunkat is lelkeddel, hogy erősek és állhatatosok legyünk az igaznak és jónak követésében. Ihlesd szíveinket is égi érzettel, hogy ne csak a világiakért epedjünk, hanem az örökkévalók keresésével is foglalkozunk; mert egy a földolog, — s úgy is ez a világ elvész, s ennek ábrázatja elváltozik!

Légy vezérünk, szerető Atyánk, mindenekben; légy a mi pai-zsunk és kővárunk az élet kísértései és ostromai ellen; s ha gonoszok az idők, ha terhesek a napok: segélj, hogy tünni és szenvedni tanuljunk a te szent fiadtól. ~~(Segélj, hogy csüggedés nélkül~~ munkáljunk, míg erőnk leszen, s a jövőre visszatérés nélkül ~~sies-sünk, míg nappal vagy on.)~~ Sokasítsd meg a keveset kezeink között mértékletesség és takarékoság által, hogy tudjunk tisztességesen élni, s mint az első hívők, a kevésből is gazdálkodni. Ne bocsáss reánk csapást és inséget, ne sokasítsd jajjainkat és könyhullatásinkat. Erősítsd a szeretet lánczait közöttünk, hogy testvéri indulat által könnyítsük egymás terheit s édesítsük meg a keserőségeket. S végül mindenek teljesítésére segélj, mikkel magunknak és a miéinknek, az embereknek és tenéked tartozunk, hogy ~~e nap is~~ legyen emléke az örökéletnek, záloga idves-ségünknek! Szent fiad nevében kérünk. Ámen.

Utóima. Áldott légy szerető Atyánk, hogy befogadtál hajlékodba! Töltsd ki szent lelkeket mi reánk egyen-egyen, kik itt vagyunk, hogy eljuthassunk a földi és menyei boldogságra. Hallgass meg. Ámen.

Kedden este.

Meghálálhatatlan jóságú és szeretetű Istenünk a Jézus által! Bejöttünk kapuidon hálaadással, a te pitvaridbe

dicsérettel; mert időről időre vagyon a te irgalmasságod, nemzetségről nemzetségre a te tökéletességed! Nincs vége lételednek, határa szeretetednek, melylyel világok és egyesek sorsát vezeted, jóllétét és boldogságát munkálad. . . . A mi életünk csak egy tenyérnyi, — örömeinknél a kezdet és a vég egymással találkoznak, — napjaink elmerülnek, mint a csepp a vizek mélységébe, — gyönyörüségeink tűnnek és hervadnak, mint a mezőknek virági, s magunk is sietünk az enyészethez, s mint az elmuló árnyék közelítünk a halálhoz.

Köszönjük, oh Atyánk, hogy a változás és enyészet hullámai közt fentartottad életünket, hogy el ne merüljön; igazgattad sorsunkat, hogy el ne tévedjünk; vezérelted dolgainkat, hogy előrehaladjunk, s meg is áldottad igyekezetünket, hogy jutalom nélkül ne maradjunk.

Minden engedelmeskedik tenéked, oh végtelen hatalom. Elborulnak az egek és ismét kiderülnek; aláhullanak az eső cseppjei és felszárad a föld, forognak az éj csillagai s visszatér a leáldozó nap, mert mindenik érzi job b ke z e d e r e j é t, m e l y l y e l t e r e m t e t t e d: csak mi nem tudunk eléggé jó és engedelmes gyermekeid lenni. Törvényeidet kijelentetted, akaratodat tudtukra adtad, — lelkünkbe irtad intéseidet, szólottál a természetben s megváltásunk könyvében: mégis e napon is vétkeztünk, mert ellened sokszor békételenkedtünk, — nem követtük az intést, nem vettük fel a keresztet, nem viseltük az igát, hogy lettünk volna méltó hivatái a te szent fiadnak, s jó gyermekei az anyaszentegyháznak!

Isten, kegyelmes Atyánk! bocsáss meg, s adjad a te békességedet minékünk, hogy ne kelljen félnünk a büntetéstől. Adj békét földünkön, hogy a halmok és völgyek, hegyek és rónák hirdessék ígéreted teljesülését, mely szerint az ég meghallgatja a földet. Adj békét polgári életünkben, hogy ne dúljon az erőszak és istentelenség, hanem legyen győzelme az igazságnak, jognak és törvénynek. Adj békét egyházunkban, hogy hitünk és szeretetünk legyenek erősségei a Sionnak, melyben lakozik dicsőséged. E végre neveld az ifjakat isteni félelemben, a véneket és előljárokot tanácsodban, hogy cselekedtök által világoljanak másoknak. Adj békét otthon hajlékunkban, családunk tagjai között, hogy munkáljunk egyetértve a közboldogságért. S mikor senki sem lát is, őrizzük meg az ártatlanságot és erkölcsiséget, hitünket és vallásunkat, hogy ezek legyenek vigasztalásul sirunkig.

Lám Atyánk! hanyatlík a nap, s bágyad természetünk, mert elfáradunk dolgaink és terheink alatt. Álomba zárkozik a világ, s álomra dölünk mi is: adj háborítatlan éjszakát, s újíts meg édes álommal. Vedd vigyázásod alá mindenünket, mikkel szeretted, s tartsd meg jóllétünk és üdvünk feltételeit, hogy ne kellessék romok és hamvak, gyász és koporsó közt sirva zokognunk. Mint a végtelen eget földünkre: úgy borítsd határtalan szeretetedet mindenekre, — egyaránt minden sorsú gyermekeidre: a szegényekre és gazdagokra, a nagyokra és kicsinyekre, a boldogokra és szencsétlenekre, kik benned biznak és tőled várnak, s együtt vallják és hiszik, hogy e remény meg nem szégyenít. Szent fiad által kérünk Ámen.

Utóima. Tégedet keresünk, jó Atyánk! Ne rejtse el orczád áldott világát. Tőled kérünk és esedezünk. Halld meg esedező lelkünk szavait, hogy áldozatunk és könyörgésünk jusson elődbe az egekre! Ámen.

Szeredán reggel.

Isten, mindenható felség, menyei Atyánk a Jézus által! Nincsen semmi, a mit ne teremtettél volna, — nincs semmi, a mire ma is gondot ne viselnél. E nap kezdetén is, melyen kihatott a hajnal, s feltűnt már a reggel is, imádunk és áldunk tégedet! Nem vagyunk hiszen tökéletesek, s így boldogok sem lehetünk; — de kinok és szenvedések nem szegeztek le ágyunk dészkájához, bujdosás és betegség nem zártak el most is házad szerelmétől; — nem hallottuk az elmúlt éjjen is haldokló szerelmesink utolsó hörgésit, szemeink se zárodtak be ama sötét és hosszú éjszakára. Áldunk tégedet e kegyelemért, s boldogoknak érezzük magunkat, hogy élünk, hogy itt lehetünk, hogy munkálkodhatunk, hogy jóllétünket és országodat kereshetjük. Kevéssel birunk ugyan: s vannak nálunknál gazdagabbak és világ szerint boldogabbak is; mi gondokra és szükségekre viradunk reggel, — terheket és kereszteteket viselünk nappal, — búra és bánatra fekszünk le estve: de van erőnk még munkálni, időnk és alkalmunk tenni és igyekezni, hitünk és szeretetünk tünni és jót cselekedni, reményünk várni és bizakodni!

S im boldogoknak érezzük ezekért most is magunkat. Azért, a mink nincs, nem békételenkedünk; azért, a mivel nem birunk, nem zugalodunk. Elég gazdagok és boldogok vagyunk, hogy mint ama kiválasztott nemzetségnek: örökségünk az Isten, —

kincsünk a szeretet, — vagyonunk a jóság, — hajlékunk a hit, — erős várunk a Sion, — boldog kikötőnk az örök idvesség! . . .

Édes Atyánk, Istenünk! e keresztyéni bizalommal tekintünk most is hozzád. Ne engedd, hogy megszégyenítettünk. . . Mig erővel és tehetséggel birunk, kenyerünket és ruházatunkat kereshetjük: addig örök és idő szeréni szükségünket kielégíthetjük. Vannak nálunknál szegényebbek és szerencsétlenebbek is, kiknek vágya már csak a koporsó. Mig tárva előttünk hivatásunk mezeje, s az idő ajánlkozik is: lehetünk a kevesen is hív sáfárok, s mehetünk így többről többre, nyereségről nyereségre. Egyenlőséget nem várunk, nem is kérünk halálunk előtt: akkor aztán egyenlőkép fogunk elporlani a sirok férgei közt, s majd egykor egyenlőkép boldogulni, ha igazak voltunk, angyalaid társaságában, hogy ott is szent neved dicsőségét zengedezzük!

Költsd fel és neveld lelkünk öntudatát, hogy igaz lelkiismerettel ítéljünk, szóljunk és cselekedjünk, hogy ne kárhoztassunk másokat azokért a bünökért, melyekben mi is lélekzünk. Mint képedre és hasonlatosságra teremtett valóságokat, méltóságunk érzete óvjon meg önzéstől és szükkeblüségétől. Ne irigykedjünk másokra, szeretetlenség és harag, bosszu és rágalom ne legyen a mi fegyverünk soha; s ha kísértetünk is, bünbe ne merüljünk, s bár mily helyzetben is, aljasok ne legyünk. Ápoljuk a szeretetet; mert mikor ez elfogyatkozik, a bűn is megsokasodik. Hadd legyünk gondviselésed amaz eszközei, kik felemeljük az elesett ártatlanságot, védelmezzük a jogot, tiszteljük a megvetett erényt és becsületet, s befogadjuk az üldözött igazságot!

Tégy jól kegyelem Istene ma is egyházaddal, ennek fiaival és leányaival, kik itt vannak, vagy innen elszakadva; kik otthon foglalkoznak, vagy künn a mezőn verejtékeznek, kik közel vagy messze utaznak. Teremts mindenkiben tiszta szívet, hogy érezhesse jóságodat, hogy minden árva és özvegy, minden nyomorult és szerencsétlen, ki téged keres, elmondhassa: Jó vagy azoknak, a kik tiszta szívek. Ezekre kérünk, ezekben hallgass meg, szent fiad által. Ámen.

Utóima. Jó reggel keresünk téged szent Atyánk! hogy szentelj meg, hogy erősíts lelkünkben, tarts meg hitünkben. Térj azért hozzánk, hogy erősek legyünk, s adj idvességet e háznak, melybe befogadtá!; lakóinak, kik együtt imádkoztunk. Ámen.

Szeredán estve.

Minden jóknak adója, kegyelmes Atyánk a Jézus által! Minden jó adományonnan feljül vagyontetőd! Há-lát adunk minekelőtte e nap is elszakadna tőlünk, s felemeljük kezeinket estvéli áldozatul! Mindeneket bölcsen teremtettél és igazgatsz. Nap és éjszaka következnek egymás után, s tovább, tovább zengik bölcseségedet. A meny. seregei, a földön élő embervilág milliói, ott fenn az angyal s itt alant a porszemben élő állatocska, a magosban a nap és a csillagok, a mélységben az elmuló láng és a tűz szikrája, a tengerek és ezeknek lakói, a látható és láthatatlan világ, — az ismert és nem látott világrészek teremtményei, hirdetői gondviselésednek, melynek karjain nyugtatsz mindeneket, s neved dicsőségét ragyogtatod! . . .

Lám e napon is gondot reánk te viseltél. Mindennémű szükségünkben megelégitettél, javaidból tápláltál, kiszolgáltattad ételünket, italunkat és ruházatunkat; hajlékunkat és javainkat megtartottad, erőnkét és tehetségünket, értelmünket és akaratomkat, kedveseinket és barátainkat oltalmaztad, dolgainkat és igyekezetünket vezéreltetted; megszámláltad még hajszálainkat és verejtékezésünknek cseppjeit is!

Áldassál mindenekben jó és bölcs Atyánk, örökön örök-ké áldandó Isten! ki irgalmasságot cselekszel, — ki nem nézed, hogy téged elfelejtenek, hanem megemlékezel; tudod, hogy nevedet és szentségedet káromlással illetik, és te szeretetedet neveled; látod, hogy a világ mulandókba merül, és te az örökéletet és kegyelmet hirdeted.

Atyánk! vétkezhetünk mi is ellened; mert gyarlók, s mint a cserép töredékények vagyunk. Bocsáss meg nekünk, s bocsáss meg másoknak is. Ha tettünk valami jót, s ha elvégeztünk mindent, a mire megbíztál: legyen jutalmunk az édes megelégedés, mely serkentsen többre ezután. De azért ne hánytorgassuk magunkat, ne hogy kevélyek és követelők legyünk, hanem szelíden és alázatosan, mint a te szent fiad, végezzük el hivatásunkat, s mindent tulajdonítsunk akaratomnak és kegyelmednek. Mit fogunk érni, s mire jutunk ezután, boldogabbak vagy szerencsétlenebbek, gyengébbek vagy erősebbek leszünk-e, elrejtetted előttünk; erősíts lelkeddel, vezérelj bölcseségeddel; mert minket változás és enyészet, bukás és halál fenyegetnek szüntelen.

Add áldásodat e napra, melynek pályáját mindjárt bezárod.

Add áldásodat kezeink minden munkáira, lábaink minden lépéseire. Add áldásodat szavainkra és cselekedetinkre, érzéseinkre és gondolatainkra, törekvéseinkre és soknemű küzdelmeinkre. Add áldásodat örömeinkre és fájdalmainkra, reményeinkre és veszteségeinkre, titkos sebeinkre és elrejtett könyeinkre. Add áldásodat házunkra és templomunkra, barátainkra és ellenségeinkre, rokoninkra és az idegenekre, édes hazánkra és felebarátinkra. Add áldásodat a jövő éjszakára, most életünkre, s egykor boldog halálunkra. Szent fiad által. Ámen.

Utóima. Felséges Isten! immár a nap leszáll, és éj leszen; de maradjon vissza rajtunk szereteted világa, hogy új napot érhünk. Ha innen távozzunk, tőlünk el ne szakadj, — légy velünk, s mi leszünk tebenned. Ámen.

Csütörtökön reggel.

Szent és imádandó Isten, menyei Atyánk a Jézus által! megtartásunk és újlásunk hálaérzetével imádunk tégedet most is, e pillanat szentségén. Mikor még csak sötétség volt minden, és a világok nem voltak; mikor e föld nem volt formálva, és nem voltak a hegyek: te voltál egy örök Isten! Még nem születünk e világra, s már kegyelmed rólunk gondoskodott, még öntudatlanok voltunk, s már karjaidon hordoztál; még nem tudtunk szót szólani, s már szeretted; még nem ismertük törvényeidet, s már neved félelmében neveltél, — még ismeretlenek voltunk az életben, s már ennek utain hordoztál, — még jót nem cselekedtünk, s már megáldottál; s e pontig s e pillanatig jutva sokasuló szeretetedet látjuk megdicsőülni életünkön és lelkünkön!

— Im a legközelebről elmúlt éjszakán is, — mikor sötétség borította a földet, melyen lakozunk, — felettünk szemeid virasztottak; mikor álomba zárkozva eszméletlenek voltunk: lelked ébren volt és örködött; míg csendesen pihentünk: házunkra és javainkra vigyáztál, elfáradt erőnket megújítottad, tehetségeinket megtartottad, kedveseinket és rokonainkat számbaadtad, — s egy új nap áldott reggelével köszöntöttél!

Leborulva fogadjuk el jobb kezed eme számtalan áldásait imádandó Istenünk; s követni akarjuk annak intéseit; mert hisszük, hogy szentek ezek mindenha! Szemeink látása elvész a messzeségbe: nem látunk bé az örökkévalóságba, hol célunk, a végtelen tökély

és boldogság vagy; de hittet valljuk, hogy ha te vezetsz, elfogunk jutni. A te tanácsod a mi idvességünk, — akaratod a mi boldogságunk; s mikor te velünk vagy, a tűz és a tenger is minékünk nem ártanak!

Tanits meg azért a te utaidra s hordozz ösvényiden, szent Atyánk, hogy rendeltetésünket betöltsük, célunkat elérjük. Mint egykor hiv szolgáltnak parancsoltad, hogy járjon előtted szüntelen: úgy minket is arra tanítottál, hogy legyünk világosság fia i: jók, igazak, szentek és tökéletesek. Mint a napnak a sötétségen, adj azért diadalmat lelkünknek a testen, értelmünknek az indulaton, akaratunknak a szenvedélyeken. Szent fiad példát adott, hogy mint éljünk és cselekedjünk: segítj, hogy minden tetteink legyenek keresztényiek, hogy ne csak névről neveztesseünk, hanem szavainkkal és tetteinkkel, életünkkel és halálunkkal is pecsételjük meg hitünket. Gyújts buzgó szerelmet vallásunkban, támaszsz prófétákat a kövekből, kik bizonyosságot tegyenek a hit hatalmáról. Se végett ne engedd elfogyatkozni és megízeltlenedni az élet savait; ne engedd, hogy apadjon egyházunk buzgó hiveinek kevés száma, kikkel látogatjuk e szent helyet. A guny és méltatlanság, szegénység és üldözések tegyék erősebbé megpróbált hitünket, hogy sem ígérlet, sem adomány, — sem élet, sem halál el ne szakasszanak.

~~Mégis~~ kérjük segedelmedet jó Atyánk, s esedezünk minden javaidért, melyek szükségesek földi és menyei törekedésünkben. ~~Mégis~~ reád bizzuk mezeinket és földeinket; mert hantok és barázdák alól adod meg kenyerünket. Reád bizzuk családunk körét, melyben gondot és aggodalmat szül szeretetünk. Reád bizzuk az igazak és szegények ügyét, a boldog és a szerencsétlen sorsát, — a csecsemő bölcsőjét, az ifjuság reményét, a munkás kor jutalmát, a vénség aggodalmait és a betegek sohajtásait, — s mindent, a mivel sorsunkat egybekötötted: oh vedd számba Atyánk, s dicsőítsd meg nevedet gondviselésedben. Szent fiad által kérünk. Ámen.

Utóima. Áldott Isten, ki megvidámítottál most is! Szeress a te irgalmad nagy volta szerint ezután is! Töltsd ki kegyelmedet bő mértékben, — lelkeddel vezérelj, tanácsiddal éltes, hogy jussunk boldog végre. Hallgass meg. Ámen.

Csütörtökön este.

Gondviselő jó Istenünk a Jézus által! Mindeneknek szemé tereád néz nek, te megnyitod kezeidet, s betöltöd minden élő teremtményeidet! Hálánk és esedezésünk emelkedik hozzád az egekre most is, áhítatosságunk órájában. Minden a te gondviselésedet hirdeti: a pillanatok és órák, a napok és hetek, az esztendők és az évszázak, melyek születnek és elhálnak. Lelked gondviseléséről szólnak egyesek és családok, népek és nemzetek sorsa és történetei, melyeket te vezettél és oltalmaztál örökkön örökké! Multunk emlékei, jelenünk örömei és keservei, életünk áldásai és szükségai, jövőnk hite és reményei s az örökélet ígéretei beszélnek gondviselésedről, s megújítják az ígéretet, hogy a z u r g o n d o t v i s e l!

E napon is karjaidon hordoztad életünket, kezeiddel fedeztél mint egy paizszsal a csapások ellen; kebledre vettél, ha nem volt senkink, s meghallgattad panaszunkat, megszüntetted zokogásinkat, s biztattál, hogy ne féljünk, — bátorítottál, hogy el ne csüggedjünk!

Munkára s kötelességekre hívott minket az élet és a természet. S te erők Istene! segedelmet adtál. Minden tereh, melyet ott künn a világban hordoztunk: akaratod volt; minden dolog és kötelesség, melyet magunkért és a mieinkért végeztünk: parancsolatod volt; minden tartozás, melylyel hazánk és egyházunk iránt viseltetünk: a te törvényed volt. S boldogoknak is érezzük magunkat, hogy ha valamit ezekért tehattunk, s családi és polgári erényeink diszithetik meg a kört, melyet akaratod szerint elfoglaltunk. Adj is igaz munkáinkra áldást; s ha mi nem érhetünk boldog időt: vetéseink után az ivadék érjen bőv ar at á s t!

Nem birunk még mindent, a mit ohajtunk, s e nap is nem hozott meg mindent, a mit reméltünk; nem törölte el mindazt, a mit szerettünk volna; de azért tanits megelégedni a kevéssel, tünni a jelenben, s a jövő felett kétségbe nem esni; mert te határozod meg az időnek teljességét, te fejtet ki titkait, s egyedül te tudod, mi legyen mindezekből a mi javunkra!

Szeliden s gyermeki engedelmisséggel borulunk lábaidhoz, kegyelmes Atyánk, s kérünk, hogy mindenekért bocsáss meg, mikkel bántásodra jártunk. Mindenekben szeress és áldj meg, mikkel neved dicsőségére éltünk, magunk és mások jóllétéért törekedtünk, s országod eljöveteleért munkáltunk. S add, hogy ezután is bölcs

szívvel számláljuk napjainkat, hogy senkinek kárára ne legyünk, hogy veszteséget és bánatot ne okozzunk, haragot és boszút ne tápláljunk; hanem gyakoroljuk a szeretetet és jóságot, hogy egykor megsiratva haljunk meg, s halálunk legyen édes álom.

Ha mindent elvégeztünk, s dolgunk elég volt mára: elede-lünk és italunk tápláljanak édes megelégedéssel, az éj fárad-ságaink után hozzon csendes álmot; mikor angyalaid velünk lesznek, sze-relmed vegyen karjaira, hogy megújulva mi és a miéink, véreink és felebarátaink, érzünk új napot, és vidám reggelt, mikor feltámad ismét a te világosságod. Szent fiad nevében kérünk. Ámen.

Utóima. Kegyelmes Atyánk! fogadd még egyszer hálánkat javaidért, s búcsunkat e naptól. Viseld gondját mindenkinek és mindenünknek. Az éjszakában légy velünk és oltalmaz! Hallgass meg. Ámen.

Pénteken reggel.

Tégedet áldunk s szívünk örömeivel magasztalunk, szent Fel-ség, mindenütt jelenvaló hatalom! Nem látunk tégedet szemeink-vel, s nem láthat tégedet egy ember is élvén; mert lélek vagy, s megközelíthetetlen a dicsőség és boldogság, melynek hatalmán élsz és uralkodol vég nélkül; de a világok létele, s a rendszer, melylyel fentartod, a teremtmények ezerei s a gondviselés, melylyel igazgatod, lelkünk minden gondolatja s szívünk minden dobbanásai, sorsunk és életünk: a te bizonyosságaid, hogy jelen vagy minde-nütt és mindenekben!.. Magosság és mélység, közelség és távol-ság, világosság és sötétség, idő és örökkévalóság jelenlétedet hir-detik, s minket tanítanak hinni és remélni. Ha a menyben é-zünk, ott vagy; ha a koporsóba vetjük ágyunkat, ott is jelen vagy; ha a hajnalnak szárnyain el- szállanánk messze, oda is a te lelked kísérne; mert bizony mindenütt benned vagyunk, élünk és moz-gunk!

S im e mindenütt jelenvalóságod gondviselő szeretete oltal-mazott legközelebről is, mikor engedél hivednek édes álmot, mi-kor fejünket mi is nyugtató párnánkra hajtottuk. Mikor sötétség volt, te világosságunk voltál, hogy a halál éjjelébe ne jussunk; mikor vigyázni nem tudtunk ott állottál, hogy hajlékunk és javaink el ne pusztuljanak. Te vagy őriző pásztorunk, gyönyö-rűséges és kies helyre hoztál most is, hogy sem-miben meg ne fogyatkozzunk!

Hitünk erejével emelkedik lelkünk tehozzád mindenütt jelen való hatalom! Oh ne rejsd el szent orczádat előttünk! Mi tovább megyünk pályánk futásában; mert szólítanak szükségünk, vizznek vágyaink- és reményeink, s ösztönöznek életünk és boldogságunk ingerei. Atyánk! bárhol legyünk, közel vagy messze, otthon hajlékunkban, vagy künn mezeinken, szeretteink közt vagy idegen helyeken: vezérelj és segíts, szabadításod és megtartásod által mutasd meg jelentétedet. Mi benned bizunk, teljesítsd ígéretedet, hogy a benned bizókat megtartod!

A mily szent a te neved, legyen oly szent előttünk a gondolat, hogy te velünk vagy, és szemeid látnak minket, s tudod minden érzéseinket, hallod minden szavainkat s látod minden cselekedeteinket, minekelőtte lennének azok! Legyünk azért feddhetetlenek sziveinkben, tiszták és igazak lelkünkben. Ne szóljunk könnyelműen rólad és embertársainkról, gondoljunk józanon, itéljük helyesen, cselekedjünk fontolva; mert sok sebeket a meggondolatlan szavak ejtenek, s a vigyázatlant a kísértések a gonoszság útjára vezetik, melyek a halálnak útjai. Minthogy velünk vagy, legyen bátorságunk mind arra, a mi jó és igaz, szent és erényes. Félelmünk csak egy legyen, hogy ellened ne vétkezzünk; mert e félelem erősekké és bátrakká teszen bennünket!

Reád bizzuk még e nap örömét és szerencséjét, hogy adj előmenetelt jóllétünk keresésében, hogy mindenünket szenteld meg, mikkel élünk és táplálkozunk, hogy neveljék ezek ártatlan gyönyöreinket. Ne engedd, hogy betegség és veszély, csapások és inségek háborgassanak, hanem sokasítsd meg ezután is gondviselésed bizonyosságait: hozd el jó kedved napjait és esztendeit, hogy örüljön minden szív tebenned, áldjon téged a szegény és a gazdag, az egészséges és a beteg, az árva és az özvegy, az ifju és az öreg, hogy hálával mondhassuk el mindnyájan: a z Isten velünk vagy on, és mi vagyunk az Istenben. Szent fiad által kérünk. Ámen.

Utóima. Mindenható Isten, te látod lelkünket és életünket, vedd számba szükségünket. Nyisd meg szent egeidet, hogy esedező lelkünk buzgó kérései jussanak el szent füleidbe. Hallgass meg. Ámen.

Pénteken este.

Végtelen szereteted s meghálálhatatlan kegyelmed zsámolyánál borulunk le, szent és imádandó Isten! s napunk alkonyán oltá-

rodon tesszük e az áldozatot, mely tégedet illet egyedül... Szám-
talanok a világok, melyeket teremtettél, a teremtmények, melyeket
előhoztál, a lelkek, kikkel a menyet és a földet bénépesítetted!..
De sokak is intézeteid, megmérhetetlenek javaid, nagyok és csudá-
latosak dolgaid is, végéremehetetlenek útaid is, melyek által, min-
deneket igazgatsz s mindenekre gondot viselsz! Minden világaid-
ban ugyanazon egy időben ott vagy, minden teremtményeidet és
gyermekeidet néven nevezed, szükségeiket egy pillanattal számba-
vezed és kielégited. Akarsz, s a gyászba borult egen esőt sirnak
a fellegek, hogy megitasd a barázdákat és a te lába id kövér-
séget cs epegjenek; akarsz, s felragyog az áldott nap s lát-
határunk kiderül. Ha lelkedet kibocsátod, megújulnak
mindenek, s örvendezel minden teremtett állatidban.

E napunk változásait is te vezetted oh végtelen hatalom; mert
nem eshetik semmi véletlenségből; kezded minden munkáiról te gon-
doskodtál; mert a hol teremtő szavad megzendült, jelen volt gond-
viselésed is. Napok és éjszakák zengik eme dicsősége-
det, s tanítanak minket bölcseségre!

Hisszük, Atyánk, hogy te vagy egyedül Isten, menynek és föld-
nek teremtője, s egyedül gondviselő jó Atyja! Hisszük, hogy ma is
te adtál erőt, időt és alkalmat. Te áldottad meg sziveinket érzés-
sel, hogy másokat is szeressünk, értelmünket és lelkünket tehet-
séggel, hogy a föld minden teremtményeitől különbözzünk. Hisszük,
Atyánk, hogy testi és lelki szükségeinket te elégitetted ki, te ad-
tad az élelmet, az italt és a ruházatot, miket intésedre az idő és
a föld előhoztak. Ama lelki kenyérral is te tápláltál, melylyel or-
szágodat alapítottad és fentartod. Hisszük, hogy te adtál mindent,
mikkel munkásaid és hivatalosaid lehetünk, hogy jutalmunk legyen
itt a megelégedés, s pályadijunk ott fenn az örökélet jutalma!

Áldunk családunk örömeiért, barátságunk kincseiért, kedve-
seink szerelmeért, világi sorsunkért, polgári helyzetünkért, anya-
szentegyházunk dicsőségeért, s mindazokért az áldásokért, melyek-
ben eleitől fogva részeltettél. Sok és jó dolgokat cselekedtél: be-
tölt a meny és a föld a te dicsőségeddel! . . .

Ne engedd, hogy e vallomásról valaha elfelejtkezzünk, hogy
háládatlanok legyünk irántad; ne engedd, hogy a méltatlanság sze-
retetedre megkeserítse édes örömeinket s egykor könnyel áztassa
párnánkat és kenyereinket. Adj kedvet és vidám érzést az ártatlan
örömökre, erőt és kitartást a nehéz munkára is. Merítsünk e végre

tanulást a múltból, melyszerint még a rosszakat is javunkra fordítod, s az embert a legnehezebb pillanatban is el nem hagyod, el-leaségei közt megtartod, sőt a halál árnyékában is megoltalmazod!

A mint ezután reánk nehezül a sötétség és az álom: úgy borítson be égi szerelmed s fedezzen irgalmad az éjszakában. A meny-nyivel nevednek az árnyékok: annyival többüljön kegyelmed vigyázása, hogy mi és a miéink, e ház lakói s hitünk minden cse-lédi és minden felebarátaink áldhassanak tégedet, hogy megtartott életünk, megoltalmazott javaink érzése és örömei ismét hozzád, kegyelmed székéhez vezessenek, szent fiad által. Ámen.

Utóima. A te lelkednek nincsen éjszakája, örök kegyelmű Isten. Tarts meg minket, midőn változás és enyészet fenyegetnek. Őrizd a gonosztól a kísértés pillanatait, veszélyektől az éj sötét-ségében. Hallgass meg. Ámen.

S z o m b a t o n r e g g e l .

Minden lelkek őrizője, kegyelmes Istenünk a Jézus által! Reád emlékeztet e nap, melyre viradánk, és e reggel, melylyel megvi-dámitottál; mert napot és éjszakát, életet és világosságot hatalmad által egyedül te teremtettél. Bizonyára lelked szerelme fedezte éle-tünket legközelebről is, őrizte a boldogok édes álmát, virasztotta a szerencsétlenek hosszú éjjelét, megszámlálta a betegek jajjait és sohajtásait!

Te részekre osztottad az időt, szakaszokra daraboltad az esz-tendőt, s mindeneket a nap alatt mulandóság és enyészet törvénye alá vetettél. A mi sorsunk és életünk is változik, csak te nem vál-tozol soha, oh változhatatlan hatalom! Megmérhetetlen bölcseségd örök törvényei igazgatnak mindeneket, oh örök kegyelmű szeretet! Minden népek tudják és esmerik hatalmadat, habár különbözőkép imádnak is tégedet! Eljön az észak és a dél, a tá-madat és a napenyészet is, hogy leboruljanak előtted; eljönnek a forró és hideg égalkak lakói, hogy dicséretet énekeljenek nevednek, s az első és az utolsó nap, a kezdet haj-nala s a legvégső éjszakának örök álma egyet beszélnek, hogy magosabb a te hatalmad, mint az ég, s nagyobb a te szereteted, mint a mélység, melyhől teremtményeid millióival hozzád kiáltunk!

Oh Isten, szenteld meg ez imát, és dicsőítsd meg sziveinken és ajkainkon, életünkön és cselekedeteinken, hogy ha szent házadon kívül leszünk is, ne felejtjük el, hogy szentséges szined előtt jár-

junk. Már csak e nap van hetünkől, s ha rövid és kevés is az idő: sok jót tehetünk, sok vétkeinket megbánhatjuk, sok tévedéseinket megigazíthatjuk. Csak segélj, jó Atyánk, hogy midőn a világért is élnünk kell, s szükségeink miatt a földieket is keresni tartozunk: tartsuk meg, hogy egy a földolog, s ha Isten országát kerestük mindenekelőtt, egyebek is megadatnak minékünk. A mint egy volt a porszem, melyből formáltad az embert, egy a föld, melyen lakozunk, egy a vér, melylyel megváltottál s egy a vég is, melyre sietünk: legyen egy törvényünk a szeretet, melylyel minden embernek és tenéked tartozunk, hogy senkit meg ne bántsunk, senkit méltatlanul ne illessünk; hanem tegyünk jót mindenivel, míg időnk vagyon; látogassuk meg a beteget, adjunk kenyeret az éhezőnek, italt a szomjuhozónak, ruházzuk meg a mezitlent, a sebekben fetrengőt és az elesettet emeljük fel, hogy ismerjenek meg arról, hogy egymást szeretjük, s legyen az az indulat mibennünk, mely volt a Krisztusban.

Te pedig édes Atyánk, e napon is gondjainkat, melyeket reád vetünk, vállalj el, életünket tartsd meg, jogunkat és javainkat oltalmazd. — S minket is tégy vigyázókká, hogy magunk is a mieinkre őrködjünk, s őrsei legyünk a más szerencséjének is, hogy ne mentegetődzünk, mint a bűnös testvér; mert mi közülünk nem élhet senki önmagának. Mosd meg ártatlansággal kezeinket, hogy tiszta kezekkel munkáljuk jóllétünket, hogy bűntelenül használjuk és élvezzük áldásaidat; sőt lábaink lépései legyenek az igazságban, mely a tökéletesség útja. Sem szavainkon, sem cselekedeteinken mások meg ne botránkozzanak; s mi is hogy meg ne botránkozzunk, ne keressük fel a helyet, az örömet és az embereket, holott vétkeznek ellened. Siessünk megőrizni parancsolatidat; mert lelked intése újul meg e pillanatban is: az idő, mely még hátra van, igen rövid. Ezekre kérünk, ezekben hallgass meg Istenünk a Jézus által. Ámen.

Utóima. Szerető Atyánk, ki tudtunkra adtad: zörgesetek és megnyittatik, kérjetelek és megadatik. Im egeidet keresik esedezéseink, hozzád szállanak fohászaink: engedd, hadd nyiljanak meg az egek, vedd lelkedre ügyünket, szent füleidbe kérésünket. Hallgass meg. Ámen.

Szombaton este.

Örök szeretet, mulandó éltünk s változó sorsunk változhatatlan Istene! Megáll a te neved örökkön örökké, a te emlékezeted nemzetségről nemzetségre! Neved és kegyelmed emlegetésével végezzük e hetet, melynek napjain segítettél s éjjelein oltalmaztál. Egy hét fáradozmai után megnyugszunk itt, e szent helyen, s mielőtt e nap leáldozna, áldozunk tenéked hálaadással! A te templomod a mindenség, oltáraid a világok, a menny és föld, a nap, hold és csillagok, melyekben minden teremtmény, minden sziv és lélek áldozatot viszen elődbe; mert érzi a hatalmat, melylyel teremtetett; valja a szeretetet, melyben megtartatik.

Köszönjük, kegyelmes Atyánk! legelsőbben is, hogy életben juttattál e hét és e nap alkonyára az enyészet és mulandóság hullámai között. Te, ki az ég madarairól el nem felejtkezel, s a mezők virágát is megruházod: sok és megszámlálhatatlan javaidal éltetted, a világ és az élet sok szükségseit, természetünk és lelkünk követeléseit és kívánságait kielégítetted, s megadtad mind azt, a mi szükséges, hogy éljünk, hogy örömet, megelégedést érezzünk! Vedd hálánkat javaidért minden áldások kútfeje! Együtt valljuk és tapasztaljuk szent fiaddal, hogy minden napnak meg van az ő terhe: vedd hálánkat, hogy erőt és segédelmet adtál a terhek viselésére, a kötelességek betöltésére! A mink van, a tiéd; a mivel bírunk, az szereteted ajándéka; s ha kevés is, mire megbíztál, szeretjük azokat: áldott légy tehát Atyánk, hogy karjaid védelmét terjesztetted házunkra és javainkra, földeinkre és mezeinkre! Összekötötted életünket és állapotunkat másokéval, sorsunkat és helyzetünket a kölcsönös szeretettel. Nem csak mi vagyunk, kik kevesen feljöttünk ez estvéli áldozatra, hanem vannak mások is, kiket szeretünk, kedveseink és rokonaink, barátaink és feleink, kikkel sorsunk és boldogságunk, örömeink és szenvedéseink közösök: imádunk ezekért is, hálákat adunk ezeknek nevében is, megtartó Istenünk!

Oh ha nem volt vidám minden reggelünk, boldog minden napunk, csendes minden estvénk, nyugtató minden éjjelünk e héten: nyugtass meg azért mégis akaratodon s taníts imádni végzéseidet, szent Felség! Ha kárt vallottunk, ha voltak veszteseink, bajaink és titkos sebeink; ha beteg kedveseink mellett siró szemekkel virasztottunk, ha bölcső és koporsó felett zokogtunk, ha viszontagságok zivatarai fenyegettek és szaggattak: ne hagyj elcsüg-

gedni Istenünk. Csendesítsd meg érzéseinket és indulatainkat, mint zivatar a természetet, s biztass, hogy mindezek még javunkra lesznek; s érünk még boldog időt, meglátjuk szabadításodat!

Ha mindent nem tettünk is, a mit akartál, s lelkünk vádol, hogy mulasztásainkkal vétkeztünk, az időt elvesztettük, javaidra és szeretetedre méltatlanok és háládatlanok voltunk: bocsáss meg, s adj időt, hogy megtérjünk, s ezután annál is inkább igyekezzünk. Ne vágj ki, mint a terméketlen élőfát; hanem áldj meg kegyelmeddel, melynek ereje által hitünk gyümölcsét megteremjük. S mint te megbocsátasz: segélj, hogy bocsássunk meg mi is mindenkinek, hogy éljünk szeretetben; mert így lakozol bennünk. Vétkes és ellenséges indulatot ne tápláljunk — a nap ne menjen le haragunkon, hogy ne gyűjtsünk mi is haragot a haragnak nagy napjára.

Áldd meg, kegyelem Istene! héti munkáinkat, s igyekezetünket jutalmazd meg. Oltalmad legyen mindeneken, miket szeretünk és reád bizunk, hogy ne támadjanak meg az istentelenek jogunkban és birtokunkban, s a sötétség fiai ne zavarják nyugalmlinkat. Szegények és nyomorultak, árvák és özvegyek, betegek és szerencsétlenek sohajtanak hozzád: szedd tömlőbe a könyüket, számláld meg a jajokat és sohajtásokat. Légy mindenkinek atyja, vigasztalója és gyógyítója. Dicsőítsd meg nevedet minden sorsu gyermekeiden. Tartsd meg a jókat, s neveld a hívők és igazak számát, kik lélekből szeretnek és imádnak téged, látogatják templomodot, kik árvákat nevelnek, jól tesznek az anyaszentegyházzal és szolgálóiddal, kik a szentek lábait megmossák. Ha mindent tettünk és végeztünk, mikor eljött az éj, adj csendes álmot; s majd mikor meghalunk, adj boldog halált és jó éjszakát itt és a sírok között. Szent fiad nevében. Ámen.

Utóima. Örök Isten! immár napunkleáldozik, s e hét mindjárt elmerül, s csak te maradsz változatlanul, kinél nincsen változás, avagy ennek csak árnyéka is. Mindenek Atyja, minden népek Istene! annyi teremtményeid között viselj gondot reánk is. Juttass a holnapi szent órára is, hogy a hetedik napot neked szenteljük, s függesszük szemeinket házad felé, hol sok hajlékok vannak. Ámen.

Albert János,
tordai pap és tanár.

XVII.

Agendák.

1. Kereszteléskor.

Dávid király lelki örömmel nyilatkozik azokról, kik magukat egész életükre elszánták, elszentelték Istennek szolgálni; őket az anyaszentegyház legkedvesebb szellemi növényeinek nevezi, im e szavaiban: Az ur házának plántái a mi Istenünknek pitvariban virágoznak.¹⁾ A mit ő e szavakban értett az ó testamentomi Lévi-nemzetség papnövendékein, ugyanezt akarom én érteni a Jézus új testamentomi lelki társulatán.

Hogy Jézus lelki társulatának tagjaivá ünnepélyesen felavatassunk, ez ma nálunk keresztényeknél rendszeren egy külső szertartás: a kereszttség által történik meg, s nem is hihetjük, hogy az isteni feladatok erkölcsi pályáját elég sikerrel lehessen e nélkül megfutni; mert az erkölcsi kedves szelidség, és lelki jóra képesség alapelvei a Jézus idvezítő tanában vannak letéve.

Nem azt mondom tehát, hogy a Jézus nevére megkereszteltetni magában elégséges volna. Ez annyit tenne, mint valakit egy szép birtok tulajdonosának nevezni a nélkül, hogy azt mivelné, s annak hasznát venné. Péter apostol is érvénytelennek nevezi azt a kereszttséget, melylyel csak a test szenyjei mosatnak el; azon szellemi feladatok teljesítése pedig, melyek által a Krisztus tudományába és erkölcsi életrendszerébe bévezettetünk, elhanyagoltatik.

S im, honnan merül fel a keresztényi szellemben nevelés szükségessége! Sirák azt követeli, hogy az ur hivei úgy nevedjenek, mint a folyók melletti rózsák.²⁾ Így kell neveltetni a Jézus nevére megkeresztelt keresztény csemetéknek is; kiknek lelki szép fejlődését úgy segíli a Jézus tudományának élővize, mint a folyók hűs nyirka a mellettök tenyésző rózsák gyönyörű virulását.

1) Zsolt. 92, 14. — 2) Syr. 39, 18.